

gdy poczują się zagrożone, mogą zachowywać się agresywnie. Dotyczy to szczególnie matek z małymi cielętami (w okresie wiosna-lato) oraz byków w sezonie godowym (w sierpniu-wrześniu). Bezpieczna odległość do żubra wynosi minimum 50 m i nie wolno jej przekraczać. Należy obserwować zachowanie i bezzwłocznie się oddalić, gdy wykazuje zaniepokojenie - chruczy (gardłowy dźwięk wydawany przez te zwierzęta), potrząsa głową, grzebie przednimi raciami ziemię lub zaczyna się tarzać. Nie wolno podchodzić do żubra, który od nas nie ucieka. Jest to dzikie zwierzę, które nie czuje respektu przed człowiekiem, a więc może stanowić zagrożenie.

Żubr jest to trawozerny przeżuwacz żyjący w środowisku leśnym. Podstawą jego pokarmu są rośliny runa leśnego, trawy, zioła (90%), pędy i liście krzewów oraz drzew, a także kora (10%). Dorosły żubr latem zjada dziennie od 30 do 60 kg świeżej paszy, zimą znacznie mniej.

Niska akceptacja lokalnej społeczności dla ochrony żubra spowodowana jest postrzeganiem go jako źródła szkód. Zbyt mała jest też świadomość społeczna dotycząca atrakcyjności turystycznej determinowanej obecnością żubrów.

Żubr w Polsce

Żubr polski, jest potężnym, rogatym zwierzęciem o charakterystycznym garbie. Na świecie żyje około 1000 bytów w Polsce.

W Polsce istnieją trzy wolne stada żubrów: w Puszczy Knyszyńskiej (około 460 zwierząt), w Puszczy Białowieskiej (około 80) i w Puszczy

Wielkiej. Żubr osiąga do 188 cm i ważyć około 1000 kg. Róg samca może osiągnąć długość do 167 cm i ważyć do 10 kg. Róg samicy może osiągnąć długość do 100 cm i ważyć do 5 kg. Rogi zaczynają wyrastać w wieku 1,5 roku i rosną przez całe życie. W październiku żubry są już zgięte do środka, a byków zaś w listopadzie. Żubry rosną bardziej szybko niż samce, osiągając dojrzałość w wieku 2,5 roku. Żubry żyją do 25 lat, a samce do 30 lat. Żubry są zwierzętami stadnymi i mogą być ofiarą polowań. Żubry są zwierzętami stadnymi i mogą być ofiarą polowań. Żubry są zwierzętami stadnymi i mogą być ofiarą polowań.

W celu zminimalizowania szkód wyrządzanych przez żubrów, należy podjąć następujące działania:

- rekultywację łąk w celu zwiększenia ich wartości paszowej;
- wykaszenie łąk celem zapobieżenia ich zarosnięciu;
- budowa wodopojojów w różnych miejscach;
- przez żubry miejscach, co zmniejsza ich koncentrację;
- trzeźwienie się;
- sadzenie drzew, szczególnie dębów;
- rozproszanie miejsc dokarmiania w różnych miejscach;
- zimowej koncentracji i migracji;
- osiedlenia się w różnych obszarach;
- wyhodowania żubrów w warunkach półdzikich.

Proponowane rozwiązania

Skuteczną metodą ochrony upraw przed żubrów jest:

W Puszczy Boreckiej żubry są bardzo intensywnie dokarmiane zimą i praktycznie nie opuszczają łąk, a więc nie powodują szkód na polach uprawnych, a szkody w lasach są ograniczone. W Puszczy Knyszyńskiej i Białowieskiej żubry powodują szkody na polach uprawnych i czasami wychodzą na pola w sezonie jesienno-zimowym i czasem wyrządzają szkody na terenach rolniczych, niszcząc uprawy głównie żyta, siana i rzepaku. Rzepak jest ich ulubionym pokarmem, a więc w miarę możliwości lepiej nie uprawiać go na polach położonych w pobliżu bytowania żubrów.

